

Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği Aylık Dijital Dergisi

- Yunanistan'dan Türk Bilim İnsanlarına Ödül
- 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Resepsiyonu
- BTAYTD'den Sirkeli Köyü Ziyareti

HAZIRLAYANLAR

Enise MOLLA AHMET
Gülsüm HÜSEYİN
Hatice KADRİ
Pelin KOCA MOLLA
Seher AHMET
Sevkan TAHSİNOĞLU
Şükriye MEMET
Yıldız CAFER

Kapak ve iç tasarım
Hamdi HASANOĞLU

Güncel Konular

- 1/ Cumhuriyet Bayramı
Gümölcine'de Kutlandı
- 2/ Çocukluk
- 4/ Sirkeli Köyüne Ziyaret
- 5/ Yunanistan'dan Türk
Bilim İnsanlarına Ödöl

29 EKİM

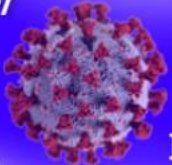
6/

Eğitim

Oyunun Koruyucu
ve İyileştirici Gücü

8/

Koronavirüs Hayatımızın Gerçeği Oldu

Koronavirüs Bizi Nasıl Etkiledi?

9/

Özgün Bölüm

Sevkan TAHSİNOĞLU'ndan
Bir Şiir

10/

Sizin Kaleminizden

Onay - Eleştiri

12/

Soralım Öğrenelim

Şahin Köyü

15/

Tarih

Bulduklu Köyü
Camii

17/

Yöresel Yemeklerimiz

Yassiören Damat Pidesi

18/

Genç Yeteneklerimiz

İletişim:

Egnatias 75,69100 Komotini

Tel/Fax: +302531029705

e-mail:info@btaytd.com

Cumhuriyet Bayramı Gümölcine’de Kutlandı

29 Ekim Cuma günü Türkiye Cumhuriyeti Gümölcine Başkonsolosluğu, Anavatan Türkiye Cumhuriyeti’nin 98. Kuruluş yıldönümü münasebetiyle bir kutlama düzenledi. Pandemi tedbirleri doğrultusunda gerçekleşen etkinlikte Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği Başkanı Hüseyin BALTAÇI ve Asbaşkan İlhan MEMET hazır bulundu.

Çocukluk

Pek çok yetişkin bireyin özlem duyduğu, hatırlandığında mutluluk veren, yüzlerde tebessüm oluşturan çocukluk dönemi, 17 yüzyıl ve öncesinde önemsiz bir geçiş dönemi olarak görülmektedir. Orta Çağ döneminde yapılan sanat çalışmalarına bakıldığında, o dönemde “çocuk “ teriminin hiçbir yeri olmadığı anlaşılmaktadır. Yapılan resimlerde, çizilen çocuk figürleri bile çocuk özelliklerinin dışında yetişkin bireylerin minyatür hali şeklindedir. İlerleyen dönemlerde çocuk ve çocukluk ile ilgili önemli gelişmeler kaydedilse de maalesef dünya genelinde pek çok çocuk aynı hak ve imkânlardan yararlanamamaktadır. 1923 yılında, 40 ülkenin temsilcilerinin bir araya gelmesiyle “Uluslararası Çocukları Koruma Birliği” oluşturuldu. Birleşmiş Milletlere üye olan tüm ülkelerde, 1959 yılından bu yana, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından ilan edildiği gibi Ekim ayının ilk Pazartesi günü, “Dünya Çocuk Günü” olarak kutlanmaktadır.

“Çocuk” kelimesi, köken itibarıyla “infans” kelimesinden gelmektedir. Latince`de “suskun, dilsiz, konuşamayan” gibi anlamlara gelen bu kelime aslında günümüzde dünyadaki birçok çocuğun çektiği çeşitli sıkıntılar karşısındaki tutumunu da ne yazık ki gözler önüne sermektedir. 1 Haziran Dünya Çocuk Gününde açıklanan raporda yer alan verilere göre, dünyada 700 milyon çocuk çocukluğunu yaşayamamakta. 172 ülkede yapılan bir araştırmada; 5 yaş altı ölüm, yetersiz beslenme, eğitim, çocuk işçiliği, erken evlenme, genç yaşta hamilelik, savaşlar nedeni ile sürgün ve ölümle sonuçlanan şiddet gibi 8 başlık ele alınmış. Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre, “Çocukluk” en çok Batı ve Orta Afrika`da tehdit altında.

Yapılan araştırma sonucunda açıklanan raporda yer alan bilgilere göre; dünya genelinde 15 ile 19 yaş arasındaki kadınlarda ikinci en sık görülen ölüm nedeni, hamilelik ve doğum sırasında ortaya çıkan komplikasyonlar. Her yıl yaklaşık 5 milyon kız çocuğu 18 yaşına gelmeden evlendiriliyor. Bunların 4 milyonu 15 yaşının altında. Dünyada yaklaşık 16 bin çocuk 5 yaşına gelmeden hayatını kaybediyor. Dünya genelinde her gün yaklaşık 200 çocuk cinayete kurban gitmekte. 5 yaş altı 156 milyon çocuk yetersiz beslenme nedeniyle büyüme bozukluğu yaşamakta ve bu rakam o yaş grubundaki çocukların 4/1`ini oluşturmaktadır. Dünyada 168 milyon çocuk çalışmak zorunda kalıyor ve bu çocuk işçilerin çoğu tehlikeli işlerde çalışmakta. Şiddet ve savaşlar nedeniyle göç, çocuk yaşta evlilik ve hamilelik, çocuk işçiliği, olumsuz sağlık koşulları ve okula gidememek çocukluğu tehdit eden başlıca unsurlardır.

UNESCO`nun raporuna göre dünya genelinde 250 milyondan fazla çocuk, en temel haklardan biri olan eğitim hakkına ulaşamamakta. Yapılan araştırmalar gösteriyor ki azınlıklar ve mülteciler için pek çok ülkede nitelikli eğitim imkânı maalesef ki sunulmamakta. Mülteci kamplarındaki çocukların % 15`ten daha az kısmı resmi okula gidebilme imkânı bulmakta. Afganistan ve Irak`tan gelen mülteci çocukların en düşük eğitim seviyesine sahip oldukları ve bu çocukların büyük bir kısmının hiç okula gidemediği yapılan araştırmalar sonucu yayınlanan raporda açıkça gözükmektedir.

Dünyadaki pek çok çocuğun bu kadar olumsuz ve kötü şartlara maruz kalmalarının yanı sıra, ne yazık ki kız ve erkek çocukları arasında yaşanan cinsiyet ayrımcılığı ile de mücadele etmek gerekmektedir. Türkiye, Kanada ve Peru tarafından gerçekleştirilen girişimler sonucunda “kız çocuklarına karşı ayrımcılığın önlenmesi ve onların insan haklarından tam ve etkili şekilde yararlanabilmelerini sağlamak” amacı ile 19 Aralık 2011 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 11 Ekim tarihi, “Dünya Kız Çocukları Günü” olarak kabul edilmiştir.

Dünyada, kendine özgü yetenek ve yaratıcılıkla dolu 1,1 milyondan fazla kız çocuğu yaşamakta. Maalesef bu kız çocuklarının hayalleri ve yetenekleri yapılan ayrımcılık, erkek çocuklarıyla eşit imkânların sunulmaması, gördükleri şiddet ve çocuk yaşta evlendirilmeleri gibi sebeplerden dolayı engellenmekte. Kız çocuklarına pek çok konuda olduğu gibi eğitim konusunda eşit imkânların sağlanmadığını görmekte, bazen çevremizde bile bunun gibi örneklere rastlamaktayız. Bunların farkında olarak, farkına vararak “kız çocuklarına” ve tüm “çocuklara” gerekli özeni göstermek her bireyin insanlık görevidir.

Sevgi, sevmeye ve sevilme gereksinimi insanoğlunun tüm yaşamı boyunca ihtiyaç duyduğu, karşılanması gereken, yeme-içme gibi temel ihtiyaçlardan birisidir. Dünyaya geldiğimiz andan itibaren sevgi gereksinimimiz oluşmakta, yetişkinlik ve yaşlılık dönemlerinde de biçim değiştirerek devam etmektedir. Sevgi ihtiyacının karşılanması, sevildiğini bilmek ve bunun farkında olmak çocuklar başta olmak üzere tüm insanlar için mutluluk veren önemli bir olgudur. Sevildiğini bilen, bunu hisseden çocuk kendini güvende hissederek ruhsal açıdan sağlıklı bir şekilde büyür. Bugünün çocuklarının yarının yetişkinleri olduklarını unutmadan onları sevgi, saygı, özveri ile büyütelim... Ancak bu şekilde, yazının başında da bahsedilen üzücü verileri en aza indirgeyebiliriz.

Çocukların, hak ettikleri gibi mutlu bir çocukluk yaşayabildikleri bir dünya oluşturabilmek umudu ile...

Dünya Çocuk Günü, Dünya Kız Çocukları Günü kutlu olsun!

Sirkeli Köyüne Ziyaret

Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği “Bir Konuk Bir Konu” projesi kapsamında, 27 Ekim Çarşamba günü, Sirkeli köyünde bir etkinlik gerçekleştirildi.

1-31 Ekim “Meme Kanseri Farkındalık Ayı“ olması vesilesiyle Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı Dr. Selma GİROĞLU eşliğinde gerçekleştirilen etkinlikte katılımcılara, “Meme Kanseri” hakkında bilgi verildikten sonra katılımcılardan gelen sorular cevaplanarak etkinlik tamamlandı.

Yunanistan'dan Türk Bilim İnsanlarına Ödül

Avrupa'nın tarihi farklılıkları arasında köprü kurmaya katkıda bulunan kişi veya kurumlara verilen ödül "İmparatoriçe Theophano" koronavirüse karşı aşı geliştiren BioNTech kurucu ortakları Dr. Özlem TÜRECİ ve Dr. Uğur ŞAHİN 'e takdim edildi. Yunanistan Cumhurbaşkanı Katerina SAKELAROPULU, "Bugün burada önemli bir kadın ve erkeği, bilim insanlarından oluşan ekipleri ile insanlığa yaptıkları önemli katkılarından dolayı, inançlarını, azimlerini ve güçlerini ödüllendiriyoruz". dedi. Dr. Özlem TÜRECİ ve Uğur ŞAHİN ödül töreni için geldikleri Selanik'te Atatürk Evi'ni ziyaret edip anı defterine "Atatürk 'ün doğduğu yeri ziyaret etmek, Türk kökenli bilim insanları olarak bizler için bir onurdur. Atatürk, modern Avrupa'nın öncü liderlerinden biri olarak özgür düşünce ve bilimin insanlık için taşıdıkları temel değeri anladı. 'Hayatta en hakiki mürşit ilimdir' şeklindeki bilge sözüne tamamen katılıyoruz" şeklinde duygularını aktarmışlardır.

Oyunun Koruyucu ve İyileştirici Gücü

Geçmişin tozlu sayfalarını aralayarak çocukluk çağı yıllarımıza doğru bir yolculuğa çıktığımızda ilk aklımıza gelen, o dönemde oynadığımız oyunlar ve oyun arkadaşlarımız olur. Hatırlayabildiniz mi? En sevdiğiniz oyuncak hangisiydi? En çok kimlerle, hangi oyunları oynamayı severdiniz? Yine çocukluk çağının tadını çıkartarak yaşayanlar dediğimizde ise, hayatının o yıllarında gönlünce oyun oynayan ve bu konuda engellenmeyen çocuklar gelir aklımıza. Çünkü elinden oyunu ve oyuncağı alınmış bir çocuk, gelişimi yarım kalmış bir çocuktur.

Çocuğun dünyaya gelişi ile çocuk belli dönemlerde, çeşitli nesnelere oyun oynar, gerçek hayatla 'oyun' aracılığıyla iletişim kurar. Çocuğu eğiten, eğlendiren hayati bir unsur, aynı zamanda onun gelişiminin vazgeçilmez bir parçası ve ciddiyetle yaptığı bir iştir. Ayrıca bir ayağı hayal, bir ayağı gerçek olan oyuna hayatın bir provasını gözüyle de bakabiliriz. Biz yetişkinler ve ebeveynler için vakit geçirme amacı taşısa da çocuk için oyun temel bir gereksinimdir. Oyun, çocuğu dinlendirir, onun belleğini yeniler ve öğrenme gücünü artırır. Çocuk,

hayata karşı merak duygusunu oyun üzerinden doyurmaya çalışır.

Oyun; çocuğun zihinsel, duygusal, sosyal ve bedensel gelişiminin yanı sıra dil gelişimine de katkı sağlar. Oyun, aynı zamanda, çocukların birbirleriyle tanışıp kaynaşmalarını sağlayan ortak bir iletişim dilidir. Ayrıca oyunun koruyucu ve iyileştirici bir yönü de vardır. Çocuklar, oynadıkları oyunla yaşadıkları ruhsal sıkıntıları genelde davranış dili ile ifade ederler. Bizlere hâl diliyle "Dikkat, benim bir sıkıntım var!" mesajı verirler. Bu sıkıntıyı çözmek için de çocukların yaşamlarını keşfetmelerine, kelimelerin yerini tutan oyuncak ve sembollerini kullanarak içinde bulunduğu sorunun temelini inmesine, bastırılmış düşünce ve duygularını özgürce ifade etmesine, oyunun koruyucu ve iyileştirici gücüyle iç dünyalarındaki sıkıntının çözümüne odaklanabilir.

Oyun, çocuğun yaşına ve gelişimine göre farklılık gösterir. Bebeklikte ce-ee başlayan oyun değişik şekillerde ve dönemlerde kendini göstererek yaşam boyu devam eder.

Çocuklar, 0-1 yaş döneminde ses, şekil ve renklere karşı duyarlıdır. Bu dönemde, her şeyi ağızlarına götürerek tanımaya çalışırlar. Kendi elleri, kolları, annelerinin yüzü onlar için birer oyun ve oyuncaktır.

0-2 yaş döneminde ise genelde tek başlarına oynamayı tercih ederler. Evde gördükleri her şeyi oyunlaştırarak taklit etmeye başlarlar.

2-3 yaş döneminde paralel oyun dönemine girerler. Bu dönemde diğer çocuklarla aynı ortamda fakat birbirinden bağımsız olarak oynarlar.

3-4 yaş döneminde iş birliğine dayalı oyunlar oynamaya başlarlar.

5 yaş ve üzerinde ise kurallı oyun oynamaya geçerler.

Oyun, çocukların dili, oyuncaklar ise onların kelimeleridir. Çocukların gelişim düzeylerine göre uygun oyuncak seçimine özen gösterilmelidir. Bir oyuncağın çocuğun ihtiyaçlarını karşılayarak onun gelişim özelliklerine hizmet etmesi, o oyuncağın yararlılığını gösterir. Çocuk için her araç gereç ve materyal bir oyun ve oyuncak malzemesi olabilir. Bu konuda hayal dünyasını işin içine dâhil ederek çocuğun oyuncak yapmasına fırsat tanımak, kendi emeği olduğu için oyunu ve oyuncağı daha değerli

kılacaktır.

Bir diğer önemli nokta da, günümüz çocuklarının en gözde oyunları sokakta saklambaç, evcilik, meslek gruplarına göre oyunlar olması gerekirken ne yazık ki devir teknoloji devri iken ilgi ve alakaları teknolojiye yönelirken bilgisayar oyunlarına da değinmeden olmaz. Zira gelişen teknolojinin getirdiği bilgisayar oyunları, bu zaman diliminin bir gerçeği. Yalnızca çocuklar değil, yetişkinler de bilgisayar oyunları ve sosyal medya karşısında saatlerce vakitlerini bilinçsizce geçirmekte.

Dolayısıyla kendimize sınır koyamazken çocuğumuzu nasıl yönlendireceğimiz konusunda kafamız bir hayli karışık. Oysaki bu durum yıllar önce sokakta havanın karardığını bile fark edemeyecek kadar oyuna kaptırdığımız günlerden farksız. Bana göre buradaki temel sorun, hazzı sonlandıramama ile ilgili yaşanan sorundur. Yapılması gereken temel ayıdır; çocuğun oynadığı bilgisayar oyunlarının veya sokak oyunlarının farkında olmak, oyunun süresi ile ilgili çerçeveyi netleştirmek, oynadığı oyunun içeriği ile ilgili bir miktar bilgi sahibi olmak, onu yönlendirirken işimize yarayacaktır. İnsanoğlu hayatta oldukça devir değiştikçe hayatımızın her anında farklılıklarla oyun var olacak ve insanın kendini iyi hissetmesine, rahatlamasına, kendi iç yolculuklarına çıkmasına, kendini keşfetmesine ve içindeki çocuğun sesini duymasını yardımcı olacaktır.

Unutmayalım ki, dünyadaki hiçbir oyun ve oyuncak, anne babanın ilgi ve sevgisinin yerini tutmaz. Çocuğunuz büyüdüğünde, ona çocukken en sevdiği oyunun ne olduğu sorulduğunda, ailesiyle birlikte oynadığı oyunları hatırlayacağından emin olun. Hem de yüzünde tatlı bir tebessüm ile...

Garry Landreth, "Kuşlar uçar, balıklar yüzer, çocuklar oyun oynar."

Koronavirüs Bizi Nasıl Etkiledi?

Bir anda hayatımıza giren virüs bizleri hem telaşlandırdı hem de korkuttu. Bazı insanlar durumu kontrol altına almaya çalışıp güvenlik önlemleri alır iken, bazıları ise inkâr halinde salgını yok sayıyor. Bir kısmı da panik halinde ne yapacaklarını bilmiyorlar. Koronavirüsü kapma, sevdiklerimize bulaştırma endişesi her geçen gün artıyor. Diğer yandan gelir kaybı, sosyal izolasyon (bireyin kendini toplumda fiziksel olarak uzaklaştırması) gibi durumlar da bizleri endişelendiriyor. Bazı kişilerde de ölüm korkusunun tetiklediği; bencillik ve saldırganlık onları kontrolsüz davranmaya itebiliyor. Kaybetme, tahammülsüzlük, sinirlenme davranışları da ortaya çıkabiliyor. Şu an pandemide belirsizlik içerisindeyiz, bu durum daha kaç ay sürecek ve sonrasında neler olacak, tam olarak bilmiyoruz. Ancak düzenimizde ve beklentilerimizde değişiklik olacağı bir gerçek. Şu an yaşadığımız güvensizlik duygusu da kolayca kaybolmayacaktır. Arkadaşlarımızla buluşurken, toplu yerlere giderken içimizde en azından bir süre huzursuzluk ve korku olacaktır. Bu durumu inkâr eden ve gereken önlemleri almayan kişiler, diğerlerine göre hayata kaldığı yerden daha rahat devam edeceklerdir.

Unutmayalım ki dünya üzerindeki her insanı eşit gören bu virüsü de, birlik ve beraberlik içinde atlatacağız. Bu durumun geçici olduğunu kendimize hatırlatalım ve gece gündüz uyumadan bizler için çalışan sağlık çalışanlarımızı düşünelim.

Koronavirüsten korunmak için; aşıımızı olalım, maskemizi takalım, hijyen ve mesafe kurallarına uyalım.

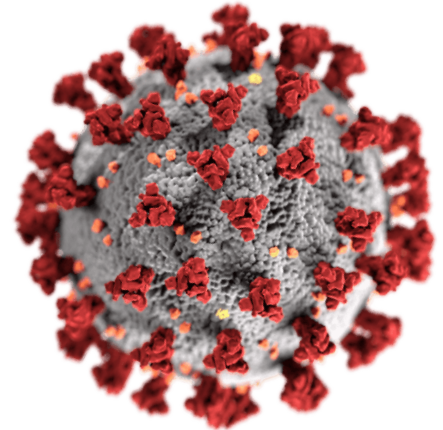

Koronavirüs Aşısı Korur mu?

Aşılar toplumsal sağlığın korunması açısından oldukça önemli bir yere sahiptir. Toplumların salgın hastalıklardan korunması ancak toplumsal bağışıklığın kazanılması ile mümkündür. Bu da **aşılama yolu ile gerçekleşiyor**. Aşılar, hastalıkları önleyebilir veya daha hafif seyretmesini sağlayabilir. Aşıların sağladığı bağışıklığın yararları ve koronavirüs enfeksiyonunun ciddi riskleri değerlendirildiğinde en kısa zamanda aşı olmak en doğru karar olarak öne çıkmaktadır. Ancak aşıdan sonra da bir süre daha maske, mesafe ve temizlik önlemlerinin tümüne uymak gerekir.

Aşı Sonrası Yan Etki Görülür mü?

Aşının yapıldığı yerde ağrı, ateş, halsizlik gibi belirtiler görülebilir. Bu belirtiler vücudun aşıya karşı gösterdiği tepkidir. Bir süre sonra kendiliğinde düzelecektir. Aşılarla bağlı ciddi yan etkiler genellikle alerjik etkilerdir. Ciddi alerjisi olanlar bunu mutlaka aşı öncesinde bildirmelidir.

BÖYLE OLSUN

Bahçesinde çiçekler açmış gözbebeklerimin.
Renkleri,
Alacalı bir sevdaya tutkun..
Asırlar öncesinden...
Biraz zemheri,
Biraz hazan kokulu...
Böyle olsun...

Sürgün yemiş tüm yalnızlıklar,
Parmak uçlarımdaki esintiye kucaklamış.
Keskin bıçak bir hikayede,
İdam sehpasında bir çocuk,
Ölüme meydan okur gibi korkusuzca gülümsemekte...
Tüm ayazlar,
pusu kurmuş katilini beklemekte...
Ve
Türkülere yolculuk başlamış,
bilinmeyen bir gelecekte..
Yoksun
Böyle olsun

Kalan ne varsa bu güne dair
Sevgi dolu bir yürekte
Ya düşecek
Ya gelecek

Her şeyim
Hiçim

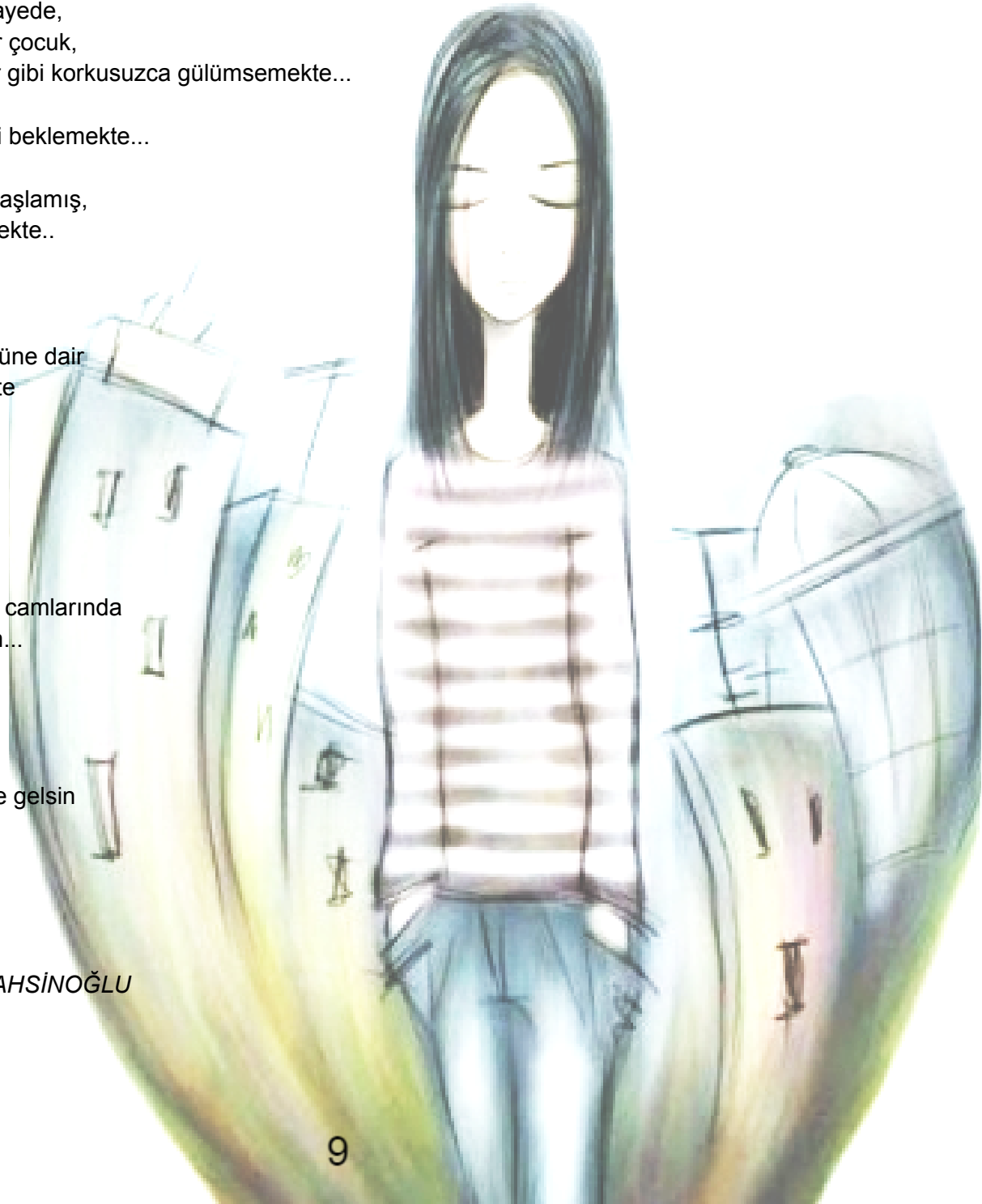
Pencerelerin buğulu camlarında
Efsunlu bir gerçeğim...

Bir defa doğum
Bin defa ölüm...

Yaşamın en güzeline gelsin
Tüm şiirlerim...

Bugün de
Böyle olsun...

Sevkan TAHSİNOĞLU

Onay - Eleştiri

Minicik bebeğimizi kucağımıza alıp da ona dokunduğumuzda, baktığımızda, kokusunu içimize çektiğimizde, onun sesini duyduğumuzda hissettiklerimizin ne kadar yüce duygular olduğunu anımsıyoruz değil mi? Bu mükemmel varlığın iletişimi bu kadar sınırlı da olsa ona, ” güzelim, tatlım, bir

Asime HASANOĞLU, PSİKOLOG

tanem, güzel gözlüm” gibi sözler sarf ederiz ki bunları gerçekten inanarak söyleriz. Büyüme sürecinde kazandığı her davranışı abartarak alkışlarız. Onu yüreklendirmek için elimizden geleni yaparız. Emeklemeye başlar onu teşvik etmek için hep yanındayızdır. Bir yerlere tutunup kalkmaya başlar adım atmaya dener “aferrin, hadi gel, çok güzel” sözleri ve gülen yüzümüzle onu cesaretlendiririz. Çocuk dengesini kuramayıp düştüğünde” salak, beceriksiz, yine yapamadın” ya da “komşunun çocuğu daha güzel, daha hızlı, daha akıllı, sen niye yapamıyorsun” gibi sözleri söylemez, vücut dilimizle de bunu ima etmeyiz.” Çok iyiydin, aferrin sana, bak başardın” deriz ki, o da düştüğü yerden kalkar ve tekrar dener. Başarılı olacağından eminizdir, ona güveniriz ki bu duyguyu ona da geçiririz. Ya sonra? Çocuğumuz minicik iken bu kadar onaylayıcı kelime kullandığımız halde, daha sonra bunların yerini neden eleştirilere bırakıyoruz?

Oyun dönemindeki çocuğumuza odasındaki dağınık oyuncakları toplamasını söyleriz. Az sonra odasına gittiğimizde oyuncakların bir kısmının toplandığını görürüz. Hemen tepkimiz toplanmamış oyuncaklara yönelir. Peki” aferrin kızım-oğlum, oyuncaklarının yarısını toplamışsın... Harika! ” demek çok mu zor? Bunu yaparsak belki çocuk diğerlerini de toplayacaktır. Aynı durum ilkokuldaki dersleri için de geçerli tabi ki... Hep tamamlanmamış dersler söz konusu olur. “Derslerin bitti mi?” sorusuna “ iki dersim daha var” olduğunu düşünün. Bu esnada çocuk dört dersi bitirmiştir... Ancak tepki “ neden hala bitmedi?” olur genellikle. Ya da “şu sınavdan kaç aldın?” sorusuna aldığımız cevap karşısında “neden daha fazlası değil?” tepkisini gösteririz. Kazanılmış olanlar sürekli göz ardı edilerek, çocuğun kötü hissetmesine sebebiyet verilir. Ne kadar üzücüdür ki, çocuk büyürken, artan yaşla doğru orantılı olarak başarıları yerine giderek başarısızlıklarına odaklanmaya başlıyoruz.

Benimsediği sevgi dili onaylayıcı kelimeler olan bir çocuğa karşı söylenebilecek olumsuz, eleştirel, aşağılayıcı sözler onun ruhunu dehşete sürükler. Yetişkin olduklarında yirmi-otuz yıl önce söylenmiş sözler kulaklarında çınlar. “Kimse seni sevmeyecek, bak çok şişmansın” , “kardeşini de oyun arkadaşlarına katmıyorsun, sen çok bencil ve kötü bir çocuksun ,” iyi bir öğrenci değilsin, tembelsin, bırak okulu”, “ sende adam olmaz, sorumsuzsun” ...

Onaylatıcı kelimelerle sevgi ihtiyacını giderme eğilimi olan kişiler (ki bunlar azımsanmayacak sayıda) , bunu alamadıklarında, yetişkin hayatlarında özgüven mücadelesine girer ve hayatları boyunca sevilmediklerini hissederler.

Ebeveynlerin çoğunluğu evlatlarını gerçekten severler. Ancak pek çoğu çocuklarına sevgilerini doğru şekilde ifade edemezler. Dolayısı ile bu çocukların sevgi depoları boş kalmaktadır. Bu durumdaki çocuklar ve gençlerin yanlış davranışlarının özü, genellikle sevgi depolarının boşluğuna dayanmaktadır.

Her çocuk muhteşem bir potansiyeldir. Bu bireysel potansiyelleri geliştirmekle yola çıktığımızda, çocuğun özünü tutarak, onu başarılı, kendine güvenen, mutluluğu yakalamayı bilen bir birey olarak hayatını kurgulamasının yolunu açmış oluruz. Çocuklarımızı seviyoruz da ifade şeklinde problem var gibi...

Unutmayalım ki sevginin temeli, o kişinin özüne, koşulsuz bir saygı duymakla atılır. Onun özündeki potansiyelini geliştirebilmesi için olanaklar sağlamak, önde giden hedefimiz olmalıdır.

Seven sevdiğini değiştirmeye değil, geliştirmeye çalışır.

Şahin Köyü

Adını Rodoplar'dan Karasu'ya ovalardan Balkanlar'a neredeyse hepimizin duymuş olduğu Şahin Köyü'nü satırlara sığdırmak mümkün olabilir mi? İskeçe Dağlık Bölgesi'nin merkezi sayılan, köy sakinlerinin birçok konuda öncü olduklarından Balkan'ın kalesi niteliğini taşıyan bu köy, tarihi olaylar ve efsaneler bakımından oldukça zengindir. Kalemimin yaşanılanları yazmakta yetersiz kaldığı, sayfalara sığdırılmayacak olayları, şartlar elverdiğince satırlara dökmeye çalıştım.

Yazılı kaynaklara göre bugünkü Şahin Köyü, Karaca Ayşe Türbesi'nin bulunduğu tepenin üstünde bulunmaktaydı. Köy, Şahin adını kurucusu olan Lala Şahin Paşa'dan almaktadır. Kaynaklara göre Lala Şahin Paşa, Edirne - Filibe seferleri sırasında Şahin Köyü'ne uğrar, avcılık ile uğraşır. Hatta burada kendine bir konak dahi inşa ettirmişti.

Günümüzde yemyeşil bir tepenin eteklerinde, birçok yerleşim yerlerimizin aksine asimile edilmeye direnip geleneklerini, göreneklerini yaşatmakta ısrar eden, yaklaşık 2400 nüfusa sahip olan Şahin Köyü'nde Karaca Ahmet Camii, Aşağı Mahalle Camii, Yukarı Mahalle Camii olmak üzere 3 cami, bir anaokulu, bir ilkokul, bir ortaokul, lise ve bir de medrese bulunmaktadır.

Köye varır varmaz, burasıyla alakalı ilk izlenimi yaratan köyün hemen girişinde bulunan kabristan çıkıyor karşınıza. Her yerde rastlayamayacağınız türden tertemiz ve bakımlı. Sonra da Brala, buraya özgü bir terim daha. Kabristanla evleri ayıran sokak. Çocukların koşuşturduğu, gencecik hanımların evlerinin önünde bir araya gelip çember oyası yaptığı, genç kızların sevdiklerinin yolunu gözlediği sokağa verilen ad aslında. Hatta yaz aylarında sadece köy sakinlerinin değil, Şahin Köyü'nden olmayıp Avrupa'nın birçok bölgesinden buraya gelip Brala gezmesine katılan soydaşlarımızın sayısı da küçümsenemeyecek kadar yüksek. Köyün içinde ise arabaların geçmekte zorlandığı kaldırım taşlı daracık sokaklar, aradığınız herşeyi bulabileceğiniz minik bakkallar, ilerledikçe aralarında kaybolabileceğiniz tarihle çağdaş yaşamın bütünleştiği konutlar çıkıyor karşınıza.

birleşince üstelik bir de soba üzerindeki tepside pişmişse buna kim karşı koyabilir ki?

Ziyarete açık camilerin, türbelerin hikâyeleri ile ilgili yazılabilecek o kadar şey var ki, duvarların dili olsa da konuşsa deyimi geliyor insanın aklına Hamdi Hoca'yı dinledikçe.

Εχίνος.(κωμόπολη της ορεινής Ροδόπης) Εθνική Βιβλιοθήκη της Σκωτίας, Φωτογραφική Συλλογή. Joan Leigh Fermor, Εδιμβούργο. © Joan Leigh Fermor Estate.

**Joan Leigh Fermor'un objektifinden, İskoçya
Ulusal Kütüphanesinde sergilenen resim**

avlusuna yerleştirilir. Sözü edilen çanın günümüzde İstanbul Askeri Müzesi'nde bulunduğu söylentisi hakimdir.

Ziyarete değer bir diğer yer ise Karaca Ahmet Camiidir. Osmanlı döneminde sadece civar köylerden değil aynı zamanda Bulgar kasaba ve köylerinden de hoca efendilerin katıldığı ilahi, zikir, sohbet ve mevlitlere ev sahipliği yapan Karaca Ahmet Dergâhı'dır bahsi geçen mekân. Söylentilere göre dergâhtaki toplantılardan sonra davetliler, hali vakti iyi olan köy sakinleri tarafından evlerinde özenle hazırlanmış sofralarla ağırlandı. Şahin Köyü'ne özgü "kuru tekke" deyimi bu toplantıların birinde ortaya çıkmıştır. Köy sakinlerinden biri, hocaları dergâhtan sonra ağırlamak üzere eşine danışmadan evine davet eder. Tütün kırımı zamanına denk gelen bu davet için eşinin rızasını almadığından, eşinin tepkisiyle karşılaşır. Eşi, iş yoğunluğundan dolayı ikramda bulunmayı reddedince, talihsiz adam misafirleri sadece birer lokumla ağırlamak durumunda kalır. Lokum ikramı sırasında "buyurun kuru tekke" ifadesini kullanan ev sahibinin bu sözü günümüze kadar misafirin gereğince ağırlandığını ifade etmek için kullanılmaktadır.

1960'lı yıllarda Kraliçe Frideriki'nin Şahin Köyü'nü ziyareti sırasında yoluna güller dökülürken çekilmiş bir resmi.

gidilmiştir. Alman %90 evet oyuyla, Şahin Bölgesi Batı Trakya'ya dahil edilirken bu olay üzerine Bulgar halkı tarafından yakılan 'Şahin Avrupa'ya Uydu, Bütün Bulgarı Bozdu' türküsü ise günümüze kadar süregelmektedir.

Şahin Köyü, Karaca Ahmet Camii

Karaca Ahmet ve Karaca Ayşe adlarını sıkça işittiğimiz Şahin Köyü'nün sözü edilen evliyalarca bir kalkan gibi korunduğu, bolluk ve bereketin yine vakti zamanında yaşanan olaylar sayesinde onlar tarafından kendilerine bahşedildiği düşüncesi yoğun bir şekilde hakimdir. Karaca Ahmet Camii'nde bulunan Karaca Ahmet Türbesi ve Karaca Ayşe Tepesi'nde bulunan türbe bunun en önemli göstergesidir.

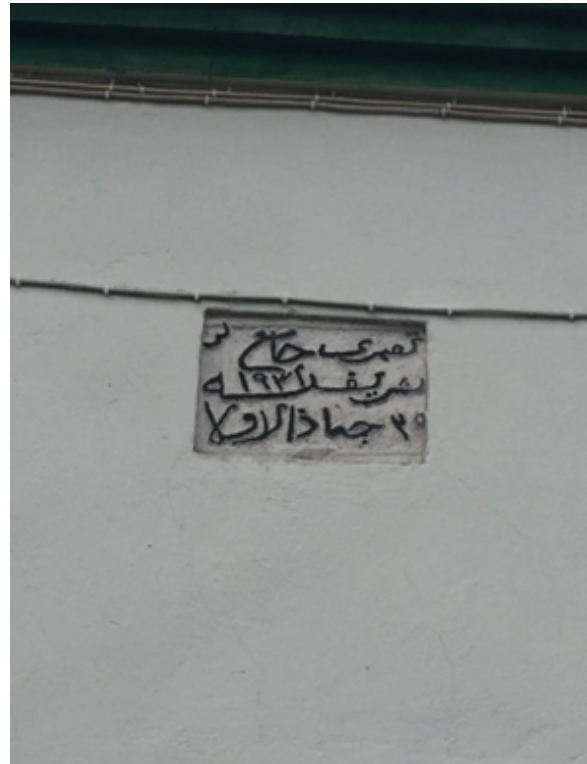
Ayrıca Şahin Köyü'nün, Batı Trakya'da en çok ziyaretçi kabul eden köy olduğunu söyleyebiliriz. Gerek anavatanımız Türkiye'den gelen misafirlere gerekse yerel siyasetçiler, yöneticilere ev sahipliği yapmaktadır. Televizyon programlarına dahi konu olmuş bu güzel köye yapılan bu ziyaretler yine Şahin Köyü'ne özgü Balkon Konuşmaları olarak bilinen konuşmalarla taçlandırılmaktadır. Hatta eski yıllara kadar dayanan Balkon Konuşmaları, Batı Trakya Türk Azınlığı'nın siyasi, milli ve manevi gidişatına yön vermektedir diyebiliriz.

Şahin köyü halkı boyun eğmeme eğilimlerini tarih boyunca korumayı başarmış, asimile edilmeye karşı her seferinde örnek olunacak davranışlar sergilemeye devam etmiştir.

Bulduklu Köyü Camii

Caminin ilk inşa tarihi ve kim tarafından yaptırıldığı bilinmemektedir. 1930'lu yıllarda yapılan tamir sonucunda biraz genişletilmiştir. Caminin minaresi bulunmamaktadır.

Minare yapımı için 2009 yılında başvuruda bulunulmuş ancak herhangi bir sonuca ulaşılamamıştır. Cami son olarak 2001 yılında köy halkının gayretiyle tamir edilmiştir. Caminin haziresi yoktur.

Cami, ilkokul ile aynı bahçede bulunmaktadır.

Bulduklu Köyü'nde Bir Çeşme

Bulduklu Köyünde bulunan bu güzel çeşme 1828 yılında Gümülcineli Kâtip Yusuf Efendi ve ehli tarafından yaptırılmıştır. Günümüzde de hala kullanılmaktadır.

Bulduklu Köyü'nde Bir Köprü

Bulduklu köyü'nde bulunan bu köprü Osmanlı zamanından kalma bir köprüdür. Köprü'nün Mimar Sinan eseri olduğu düşünülmekte olsa da bu bilgi kesin değildir. 2005 yılının Ağustos ayında yaşanan sel felaketi sonucunda köprü de yıkılmıştır. Günümüzde köprü'nün sadece temelleri kalmıştır.

Yassiören Damat Pidesi

Her yöremizin kendine özgü yöresel yemekleri ve tatlıları vardır. Yassiören köyüne özgü olan damat pidesi bayram sofralarının, düğün sofralarının vazgeçilmezidir. Damat pidesi et kuyruk yağı ve pirinç ile hazırlanan bir yemektir. Yassiören ile özdeşleşen bu yemek börek çeşitlerine de benzer.

Yassiören Damat Pidesi için malzemeler:

- 1 kg un
- Tuz
- 2 su bardağı su
- İç harcı için:
 - 1 kg kuşbaşı dana eti
 - 250 gr kuyruk yağı
 - 5 su bardağı pirinç
 - 2 yemek kaşığı tereyağı
 - 1 çay kaşığı karabiber
 - Tuz

Yassiören Damat Pidesi Nasıl Yapılır?

- Un, su ve tuzu karıştırıp yoğurun. Yumuşak bir hamur elde edin. Hamura gerekirse su ilave edin 10 dakika dinlendirin.
- Eti kuyruk yağı ile kavurup üzerine tuz ve karabiber ekleyin. Pirinci bol suda haşlayıp suyunu süzün. Daha sonra pirinç ile eti harmanlayın.
- Hamuru üç bezeye ayırın. Oklava ile açıp daha önce tereyağı ile yağladığınız tepsiye yerleştirin. Üzerine pirinçli harcın yarısını yayın.
- İkinci hamur bezesini açıp, yayılan pirinçli harcın üzerini kapatın. Ve kalan harcı üzerine aktarın.
- Son hamuru açın üzerini kapatarak ocak üzerinde çevirerek yavaş yavaş pişirin.
- Pidenin alt tarafı pişince başka bir tepsiye aktarıp diğer tarafını da aynı şekilde pişirin. Dilimleyerek sıcak servis yapın.

GENÇ YETENEKLER

Çisem İSLAM İBRAM isimli genç yazarımızın bir şiiri...
Keyifli okumalar...

GÜZEL BATI TRAKYAM

Her güneş doğduğunda
Özlemle, hasretle, bakarım
Güneşin doğduğu yöne
Batı Trakya'mın güzelliklerine

Cıvıl cıvıl kuş sesleri
Ovaları, dağları, tepeleri
Rengarenk açan kır çiçekleri
Tütün, bamyaya, pamuktur ürettikleri

Ses çıkarmazlar yenilsede hakları
Kapansada dernekleri, okulları
Çok sakindir kişilikleri
Batı Trakya'mın güzellikleri

Duyarlıdırlar çevrelerine
Ormanlarına, denizlerine
Önem verirler tarihi gelenek ve göreneklerine
Herkes hayran kalır
Batı Trakya'mın güzelliklerine

Sizde yayınlamamızı istediğiniz şiirleriniz, yazılarınız,
resimleriniz ve çektiğiniz fotoğraflar varsa, bize
info@btatyd.com e-posta adresinden gönderebilirsiniz.